

deres Møllestykshartkorn. Det er netop derpaa, jeg støtter min Betragtning, og af Hensyn dertil har jeg kunnet være med til at stille Mindretallets Forslag. Iøvrigt bliver der jo ikke ved en Henviisning af Andragendet til Ministeriet paalagt dette at gjøre noget Bestemt. Jeg for mit Vedkommende har kun tænkt mig, at dette kunde være en Forløber for Andragender fra hver enkelt Møller, som havde lidt Uret og kunde begrunde dette. Altsaa for deres Vedkommende, der ere døde og ikke have Nogen, der er traadt i deres Sted, og som kunde tage Sagen i sin Haand, bliver der ikke Spørgsmaal om Erstatning; alle de, der ikke have lidt Uret eller ikke kunne begrunde, at de have lidt Tab, maae ligeledes finde sig i ingen Godtgjørelse at faae, hvorimod man kunde give Haab om, at saadanne Andragender vilde blive bevilgede, hvori det for den enkelte Møllers Vedkommende var paaviist, at han havde lidt Tab; det maatte da staae til Ministeriet at tage under Overveielse, hvorvidt det kunde finde et saadant Andragende fra en enkelt Møller begrundet eller ikke. Paa denne Maade har jeg tænkt mig, at Sagen kunde ordnes, naar Mindretallets Forslag vedtages. Det kan gjerne være, at dette Forslag lider af formelle Mangler, og det gjør mig ondt; navnlig forekommer det mig, at den ærede Indenrigsminister ikke var saameget derimod, naar det havde været forment noget mere bestemt. Dersom ikke Tiden for vor Væren her havde været saa kort afmaalt, som den efter al Sandsynlighed er, skulde jeg have foreslaaet, at Sagens Behandling var bleven udsat i Henhold til § 9 i Forretningsordenen, men af Hensyn til den korte Tid, der sandsynligviis er tilbage, vil jeg ikke gjøre det. Smidlertid skjønner jeg ikke, at der er Noget til Hinder for at vedtage Andragendets Henviisning til Ministeriet, thi dette kan jo gjøre, hvad det synes; derved vilde der i alt Fald aabnes Udsigt for dem, der synes at være meget forurettede og kunde begrunde dette, til at erholde Noget tilbage paa en senere Tid, ikke det Hele, men i en større eller mindre Grad. For Enkelte kan det blive hele Møllestykshartkornsskatten, for Andre noget mindre, Alt eftersom det kan paavises, at de Møllere,

der ikke have haft Møllestykshartkorn, have gjort Indgreb i de Andres Næring.

Sfberning: Dette Andragende maa enten tænkes foreliggende her korporativt fra Møllerne i det Hele taget, og gaaende ud paa en almindelig Tilbagebetaling eller Erstatning til disse, fordi de i det Hele skulde have lidt Tab, eller ogsaa kan det slet ikke komme frem, eftersom ingen Enkelt her beklager sig over noget lidt Tab. Skulde det altsaa komme frem saaledes, som min ærede Nabo (Winther) og det ærede Medlem ligeoverfor (H. M. Petersen) have tænkt sig det, saa maatte der komme Andragender fra de enkelte Møllere, der paa en klar og tydelig Maade oplyste, hvorledes hver Enkelt har lidt Tab ved den her omhandlede Lov (H. M. Petersen: Ja!). Ja, men det kan ikke gennem dette Forslag paalægges Indenrigsministeren at behandle Sagen saaledes, thi hvad enten dette Andragende omfatter samtlige Møllere eller ikke, saa er det efter hele sin Natur korporativt. Efterat jeg har hørt Ordet, har denne Sag faaet en bestemt Form igjennem den Udtalelse, der fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts Bie Valgfreds (Riebe). Han staaer her — troer jeg man gjerne kan sige — ikke saa lidt paa Følelsens Gebeet. Han er paa et Tidspunkt i sit Liv kommen til at faae en Medfølelse for Møllerne, og denne Medfølelse bringer ham til ogsaa at slutte sig til Mindretallets Forslag og give dette det meste Liv, det indtil Dato har havt. Han har givet det en Slags bestemt Form, idet han nemlig har sagt og søgt at godtgjøre, at da Loven af 1852 gav en Anledning for andre Møllere til at male, uden at der blev taget Hensyn til den hidtil brugte Fordeling af Møllehartkornet, naar der blev givet Tilladelse til at oprette nye Møller, saa have de vedkommende Møllere lidt i en Retning, der ikke var forudsat ved den tidligere Lov; de ere komne til at bære en Skat, som, dersom den tidligere Lovgivning var bleven fulgt, tildeels vilde være bleven tagen af deres Skuldre og fordeelt forholdsviis paa de Andre. Jeg troer, at det var saaledes, det ærede Medlem fremstillede Sagen. Men dette